

de påfølgende kjernefysiske utfordringene. Vi har distribuert over 70 tonn forsyninger, blant annet mat, vann, tepper, sengetøy, hygieneartikler, klær og drivstoff. Våre unge enslige voksne har bidratt med sin tid for å lete etter savnede medlemmer ved hjelp av Internett, sosiale medier og moderne kommunikasjonsmidler. Medlemmer leverer hjelpeforsyninger til områder som er vanskelige å nå med bil ved hjelp av scootere tildelt av Kirken. Tjenesteprosjekter for å sette sammen hygienepakker og rengjøringspakker blir organisert i en rekke staver og menigheter i Tokyo, Nagoya og Osaka. Så langt har over 40 000 timer med tjeneste blitt utført av over 4000 frivillige. Vi vil fortsette å hjelpe i Japan og andre områder hvor det er behov for det.

Mine brødre og søstre, takk for deres tro og hengivenhet til evangeliet, for den kjærlighet og omtanke dere viser hverandre og for den tjeneste dere utfører i deres menigheter og grener, staver og distrikter. Jeg vil også takke for at dere så trofast betaler deres tiende og offergaver og for deres rundhåndede bidrag til Kirkens andre fond.

På slutten av 2010 var det 52 225 misjonærer i 340 misjoner over hele verden. Misjonærarbeidet er rikets livsnerve. Jeg vil foreslå at hvis dere er i stand til det, kan dere vurdere å gi et bidrag til Kirkens misjonærfond.

Brødre og søstre, vi gleder oss til å lytte til de budskapene som vil bli presentert for oss i dag og i morgen. De som skal tale til oss, har søkt himmelens hjelp og veiledning mens de har forberedt sine budskap. Jeg ber om at vi må bli fylt med Ånden og bli oppbygget og inspirert mens vi lytter og lærer. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste L. Tom Perry
i De tolv apostlers quorum

Sabbaten og nadverden

La familien være fylt av kjærlighet idet dere helligholder sabbaten hele dagen og opplever dens åndelige velsignelser resten av uken.

Mine brødre og søstre over hele verden, i dag har vi kommet for å lytte til en profets røst. Jeg vitner om at røsten vi nettopp har hørt, tilhører Guds levende profet på jorden i dag, president Thomas S. Monson. Vi er så velsignet som har hans undervisning og eksempel!

I år har vi alle anledning til å studere profetenes ord i Det nye testamente i Søndagsskolen. Mens Det gamle testamente er et studium av profeter og et folk, fokuserer Det nye testamente på livet og innflytelsen til det eneste menneske som har kommet til jordelivet med dobbelt statsborgerskap i himmelen og på jorden – vår Frelser og Forløser, Jesus Kristus.

Dagens samfunn er så gjennomstyret av menneskers læresetninger at det er lett å glemme og miste troen på denne særdeles viktige beretningen om Frelserens liv og virke – Det nye testamente. Denne hellige boken er midtpunkt i Skriftenes historie, akkurat som Frelseren selv skulle være midtpunkt i vårt liv. Vi må forplikte oss til å studere den og verdsette den!

Vi kan finne uvurderlige perler av visdom gjennom vårt studium av Det nye testamente. Jeg liker alltid å lese Paulus' beretninger om da han reiste og organiserte Frelserens kirke, ikke minst hans læresetninger til Timoteus. I fjerde kapittel av Paulus' brev til Timoteus leser vi: "Minn om dette og lær det... Vær et forbilde for de troende i tale, i ferd, i kjærlighet, i ånd, i tro, i renhet."¹ Jeg kan ikke tenke meg noen bedre måte å begynne eller fortsette å være et forbilde for de troende på, enn ved at vi helligholder sabbatsdagen.

Helt siden verdens skapelse har én dag blitt skilt ut fra alle de andre. "Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den."² Selv Gud hvilte fra sitt arbeid denne dagen, og han forventer av sine barn at de gjør det samme. Til Israels barn ga han følgende befaling: "Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!

Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning.

Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud ...

... Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den."³

Mønsteret med overholdelse av sabbatsdagen må alltid innbefatte gudsdyrkelse. Etter at Adam og Eva trådte inn i jordelivet, ble de befalt å "tilbe Herren sin Gud og ... ofre de førstefødte av sin hjord som et offer til Herren ... [som] bilde på Faderens Enbårnes offer".⁴ Ofring av dyr minnet Adams etterkommere på at én dag skulle Guds Lam, Jesus Kristus, ofre sitt eget liv for oss.

Hele sitt liv talte Frelseren om dette offeret.⁵ Kvelden før hans korsfestelse begynte hans ord å gå i oppfyllelse. Han samlet sine disipler i et øvre rom, tilbaketrukket fra verdens distraksjoner. Han innstiftet Herrens nadverd.

"Mens de nå holdt måltid, tok Jesus et brød, velsignet og brøt det, gav disiplene og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme.

Og han tok en kalk, takket, gav dem og sa: Drikk av den alle.

For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse."⁶

Fra da av ble Frelserens forsoning det store og siste offer. Da han viste seg på det amerikanske kontinent etter sin oppstandelse, overdro han sitt prestedømme til sine disipler og innledet nadverden med å si:

"Og dette skal dere alltid se til å gjøre ... , slik som jeg har brutt brød og velsignet det og gitt det til dere.

... Og det skal være et vitnesbyrd for Faderen at dere alltid husker meg. Hvis dere alltid husker meg, skal min Ånd være hos dere."⁷

Det er bemerkelsesverdig at selv i mørke perioder med frafall fortsatte denne praksis med tilbedelse og utdeling av nadverden på sabbatsdagen i mange former.

Da evangeliet ble gjengitt, viste Peter, Jakob og Johannes, tre av apostlene som først mottok

nadverden av Frelseren, seg for Joseph Smith og Oliver Cowdery. Under deres ledelse ble den prestedømsmyndighet som var nødvendig for å forrette nadverden til Kirkens medlemmer, gjengitt.⁸

Overdratt av Frelseren til sine profeter og apostler, og fra dem til oss, fortsetter denne prestedømsmyndighet fremdeles på jorden i dag. Unge prestedømsbærere over hele verden kvalifiserer seg til å utøve

prestedomskraft ved oppriktig å holde budene og etterleve evangeliets normer. Når disse unge mennene har skyldfrie hender og rene hjerter, forbereder og velsigner de nadverden på Frelserens måte – en måte som er definert ved det Han gjorde for over 2000 år siden.

Deltagelse i nadverden er det sentrale i vår overholdelse av sabbatsdagen. I Lære og pakter befaler Herren oss alle:

“Og for at du mer fullkomment kan holde deg ubesmittet av verden, skal du gå til bønnens hus og ofre dine sakramenter på min hellige dag, for sannelig, dette er en dag som er gitt dere til å hvile fra deres arbeide og til å vie deres andakt til Den Aller Høyeste ...

Og på denne dag skal du ikke gjøre noen andre ting.”⁹

Når vi overveier sabbatens og nadverdens rolle i vårt eget liv, synes Herren å kreve tre ting av oss – for

det første at vi holder oss ubesmittet av verden, for det annet at vi går til bønnens hus og ofrer våre sakramenter, og for det tredje at vi hviler fra vårt arbeid.

Det er stort å være en kristen og å leve som en sann Kristi disippel. Om oss sa han: “De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden.”¹⁰ For å holde oss ubesmittet av verden forventer han at vi skal unngå verdslige distraksjoner som butikker og kommersielle fornøyelser på sabbatsdagen.

Jeg tror også han ønsker at vi skal kle oss passende. Våre unge mener kanskje at uttrykket “søndagsklær” er gammeldags. Men vi vet at når søndagsklær forringes til hverdagsklær, følger holdninger og handlinger etter. Selvsagt er det neppe nødvendig at våre barn går i formelle søndagsklær til solen går ned. Men klærne vi oppfordrer dem til å bruke og aktivitetene vi planlegger, vil hjelpe dem å forberede seg til nadverden og nyte dens velsignelser hele dagen.

Hva vil det si å ofre våre sakramenter til Herren? Vi erkjenner at vi alle begår feil. Vi har alle behov for å bekjenne og forsake våre synder og feiltrinn for vår himmelske Fader og andre vi måtte ha krenket. Sabbaten gir oss en verdifull anledning til å ofre disse – våre sakramenter – til Herren. Han sa: “Husk at på denne Herrens dag skal du ofre din gaver og dine sakramenter til Den Aller Høyeste og bekjenne dine synder for dine brødre og for Herren.”¹¹

Eldste Melvin J. Ballard sa: “Vi ønsker at alle siste-dagers-hellige skal komme til nadverdsbordet, for det er stedet for selvransakelse. Det er der vi kan lære å korrigere kursen, rette opp vårt liv og bringe oss selv i harmoni med Kirkens læresetninger og med våre brødre og søstre.”¹²

Når vi verdig tar del i nadverden, vitner vi om at vi er villige til å påta oss Frelserens navn og holde hans bud og *alltid* minnes ham så vi kan ha hans Ånd hos oss. På denne måten blir vår dåpspakt fornyet. Herren forsikret sine disipler: “Så ofte som dere gjør dette, vil dere huske denne stund da jeg var med dere.”¹³

Noen ganger tror vi at det å hvile fra vårt arbeid bare innebærer å la høypressen bli stående på jordet

eller henge et Stengt-skilt i butikkvinduet. Men i dagens samfunn innbefatter vårt arbeid det vi normalt gjør på hverdager. Dette kan være jobbrelevante aktiviteter vi kan utføre hjemmefra, idrettsarrangementer og andre ting som kommer i veien for sabbatens ånd og vår mulighet til å tjene andre.

“Vis ikke ringeakt for hellige ting,”¹⁴ sa Herren til de siste-dagers-hellige, som for å minne oss om det han sa til sine disipler: “Sabbaten ble til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld.”¹⁵

Brødre og søstre, i de siste dager lykkes djevelen når vi blir slappere i vår forpliktelse når det gjelder å følge Frelseren, ignorerer hans læresetninger i Det nye testamente og andre Skrifter og slutter å følge ham. Foreldre, dette er tiden for å lære deres barn å være forbilder for de troende ved å delta på nadverdsmøtet. Hjelp barna slik at når søndag morgen kommer, er de uthvilte, passende kledd og åndelig forberedt til å delta i nadverdens symboler og motta Den hellige ånds opplysende, oppbyggende og foredlende kraft. La familien være fylt av kjærlighet idet dere helligholder sabbaten hele dagen og opplever dens åndelige velsignelser resten av uken. Oppfordre deres sønner og døtre til å “stå opp og la deres lys skinne” ved å holde sabbatsdagen hellig, så “deres lys kan være et banner for nasjonene”.¹⁶

Etter hvert som årene går, fortsetter jeg å reflektere over mine sabbatsdager som ungdom og ung voksen. Jeg husker ennå første gang jeg delte ut nadverden som diakon, og de små glassene jeg sendte rundt til medlemmene i menigheten vår. For noen år siden ble en kirkebygning i min hjemby pusset opp. Et rom i

talerstolen hadde blitt avstengt. Da det ble åpnet igjen, dukket det opp noen av disse små glassene som hadde vært skjult i mange år. Jeg fikk et av dem som et minne.

Jeg husker også den grønne feltkofferten vi hadde med oss i Marineinfanteriet. I feltkofferten lå det et trebrett og en pakke med nadverdsbegre, slik at vi kunne bli velsignet med den fred og det håp som Herrens nadverd kunne gi oss, selv midt i krigens konflikt og håpløshet.

Når jeg tenker på disse nadverdsbegreene fra min ungdom i den skjermede dalen hvor mitt barndomshjem lå, og senere, tusenvis av kilometer unna i Stillehavet, blir jeg fylt av takknemlighet over at verdens Frelser var villig til å drikke den “bitre kalk”¹⁷ for min skyld. Og fordi han gjorde det, kan jeg si med Salmisten: “Mitt beger flyter over”¹⁸ med velsignelsene av hans altomfattende og evige forsoning.

På denne dagen før sabbaten, idet vi innleder denne store konferansen, la oss huske de velsignelser og muligheter vi har når vi deltar på

nadverdsmøtet i våre menigheter og grener hver uke. La oss forberede oss og oppføre oss slik på Sabbaten at vi nedkaller de lovede velsignelser over oss selv og våre familier. Jeg bærer mitt spesielle vitnesbyrd om at den største glede vi kan oppleve i dette liv, kommer av å følge Frelseren. Måtte vi holde hans bud ved å holde hans hellige dag hellig, det er min bønn, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 1 Timoteus 4:11–12.
2. 1 Mosebok 2:3.
3. 2 Mosebok 20:8–11.
4. Moses 5:5, 7.
5. Se for eksempel Markus 10:32–34; Johannes 2:19; 10:17; 12:32.
6. Matteus 26:26–28.
7. 3 Nephi 18:6–7.
8. Se Joseph Smith–Historie 1:68–69, 72; se også Lære og pakter 27:12–13.
9. Lære og pakter 59:9–10, 13.
10. Johannes 17:16.
11. Lære og pakter 59:12.
12. I Bryant S. Hinckley: *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 150.
13. Joseph Smiths oversettelse, Markus 14:21.
14. Lære og pakter 6:12.
15. Markus 2:27.
16. Lære og pakter 115:5.
17. 3 Nephi 11:11.
18. Salmene 23:5.

Kiev, Ukraina

